

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4580/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Основног суда у Врању, Судске јединице у Прешеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1711/13 од 09.05.2014. године, на седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1711/13 од 09.05.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1711/13 од 09.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању, Судске јединице у Прешеву П 4144/12 од 24.09.2013. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, исплати 400,00 динара, на име извршеног вештачења у предмету П 253/05 са законском затезном каматом почев од 12.02.2003. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужена на име траженог износа од 400,00 динара исплати законску затезну камату почев од 30.09.2002. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражено да му тужена исплати 200,00 динара, на име извршеног вештачења са законском затезном каматом почев од 30.09.2002. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка и то на име заступања од стране адвоката износ од 42.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.09.2013. године до исплате и трошкове на име такси за тужбу и одлуку у износу од 3.800,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев којим је тужилац тражио да му тужена на име досуђеног износа од 3.800,00 динара на име таксе на тужбу и одлуку, исплати законску затезну камату почев од 24.09.2013. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1711/13 од 09.05.2014. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му исплати 400,00 динара, на име извршеног вештачења са законском затезном каматом почев од 12.02.2003. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке, у погледу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.05.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.05.2014. године до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Ревизијом се не указује на другачије одлуке, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете је поднета 11.12.2012. године. Вредност предмета спора наведена у уводу првостепене пресуде је 600,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, у коме вредност предмета спора, очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић